RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 216.729 van 8 december 2011
in de zaak A. 196.628/VII-37.809.

In zake : de STAD EEKLO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Kempinaire
kantoor houdend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
Putkapelstraat 105
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
Kurt POPPE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Opsommer
kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
Gentstraat 152
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juni 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 25 maart 2010 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 13 februari 2007, houdende weigering aan Roger Stuyvaert van de milieuvergunning voor het exploiteren van een varkenshouderij, gelegen aan de Kruiskenstraat te Eeklo, wordt ingewilligd, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan Roger Stuyvaert de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 209.201 van 25 november 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 januari 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sylvie Kempinaire, die verschijnt voor de verzoekende partij, en jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Roger Stuyvaert exploiteert een veebedrijf aan de Peperstraat 55 te Eeklo. Hij heeft een vergunning voor het houden van 39 runderen en 615 varkens en voor 490 m³ mestopslag.

3.2. Op 4 december 2006 dient hij een milieuvergunningsaanvraag in voor het herlocaliseren van zijn bedrijf naar de Kruiskenstraat te Eeklo. Tevens vraagt hij de omvorming van de vergunde runderen naar varkens zodat de vergunning nog enkel 781 varkens omvat. Ook wordt een uitbreiding van de mestopslag tot 700 m³ vloeibare mest aangevraagd. Omdat hij op het nieuwe terrein een nieuwe varkensstal wenst te bouwen en dit een aanzienlijke investering is, vraagt hij tevens de vroegtijdige hernieuwing van de vergunning voor twintig jaar aan.

3.3. Het perceel aan de Kruiskenstraat is eigendom van Marc Poppe die toestemming geeft aan Roger Stuyvaert om er zijn bedrijf op uit te baten. Er blijkt tussen Roger Stuyvaert, Marc Poppe en Kurt Poppe een overeenkomst gesloten te zijn waarbij laatstgenoemden het bedrijf van Roger Stuyvaert zullen overnemen eens het is geherlocaliseerd.

3.4. In het kader van het openbaar onderzoek worden 380, waarvan 372 identieke, bezwaarschriften ingediend. Dientengevolge wordt er op vraag van de aanvrager een informatievergadering georganiseerd.

3.5. Bij besluit van 13 februari 2007 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo de aanvraag wegens de onverenigbaarheid ervan met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

3.6. Tegen deze weigeringsbeslissing stelt Roger Stuyvaert op 12 maart 2007 beroep in bij de verwerende partij.

3.7. Met een besluit van 12 juli 2007 verleent de verwerende partij de gevraagde vergunning. Aan de vergunning worden een aantal bijzondere voorwaarden verbonden.

3.8. Bij arrest van de Raad van State nr. 196.323 van 24 september 2009 in de zaak A. 185.140/VII-37.053 wordt de voornoemde beslissing van 12 juli 2007 vernietigd. De vernietigingsmotieven luiden als volgt :

> "3.7.1. In haar ongunstig advies in het kader van de beroepsprocedure heeft de Provinciale Milieuvergunningscommissie herhaaldelijk gewezen op het feit dat de nieuwe inrichting zal worden ingeplant in een onbebouwd, open en ongeschonden gebied, 'waarvoor in de stedenbouwkundige vergunning zal moeten worden afgewogen of op die lokatie een nieuwe inrichting kan worden ingeplant'.
>
> 3.7.2. In het bestreden besluit wordt niet tegengesproken dat de inrichting gepland wordt in een 'ongeschonden deel open ruimte'. Bij de bespreking van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren, wordt bevestigd dat de inplanting van een nieuwe inrichting het open karakter van het landschap zal 'verstoren'.
>
> De verwerende partij treedt het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie niet bij omdat, volgens haar, de nieuwe locatie volledig beantwoordt aan de wetgeving met betrekking tot de ruimtelijke ordening en omdat de inplanting in het agrarisch gebied planologisch in orde is. Zij wijst er wel op dat bij de verlening van de stedenbouwkundige vergunning de afweging moet worden gemaakt in hoeverre de open ruimte niet wordt aangetast omdat de stal wordt ingeplant in een thans groot aaneengesloten gebied, vrij van gebouwen.
>
> 3.7.3. Een onderzoek naar de stedenbouwkundige verenigbaarheid door de milieuvergunningverlenende overheid beperkt zich niet enkel tot een toetsing aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, zelfs al zijn de stedenbouwwetgeving en de milieuvergunningswetgeving van elkaar te onderscheiden.
>
> Luidens artikel 21, § 2, van Vlarem I moet het advies van het bestuur ruimtelijke ordening onder meer een gemotiveerde beoordeling bevatten van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.
>
> De milieuvergunningverlenende overheid moet dan ook de stedenbouwkundige verenigbaarheid met de omgeving in overweging nemen.
>
> Bijgevolg kon de verwerende partij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de beoordeling van de nog in te dienen stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, maar moest ze zelf het aspect van de verenigbaarheid

met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening bij haar beoordeling betrekken, temeer omdat het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie ongunstig was wegens de onverenigbaarheid van de aanvraag met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

3.7.4. Het bestreden besluit kan ook niet op afdoende wijze steunen op de, volgens de verwerende partij 'omstandig gemotiveerde', gunstige adviezen van het IVA-RO en van de provinciale milieudeskundige.

In het advies van het IVA-RO wordt immers alleen gesteld dat 'de bedrijvigheid (...) vanuit stedenbouwkundig oogpunt verenigbaar (is) met de bestemmingsvoorschriften volgens het gewestplan, zodat in het kader van de milieuvergunningsaanvraag een gunstig advies kan worden verleend, mits het bekomen van de benodigde stedenbouwkundige vergunning(en)'. Over het open landschap en de mogelijke aantasting ervan blijft het advies in gebreke.

De provinciale milieudeskundige van zijn kant betwist niet dat de inrichting in een 'groot open ruimte gebied' zal worden ingeplant, maar beperkt zich vervolgens tot de verwijzing naar de 'evaluatie van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag'.

De laatste overweging van het bestreden besluit waarin wordt gesteld dat de 'risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt', is evenmin afdoende en is niets meer dan een loutere stijlconclusie.

De mogelijke aantasting van de open ruimte vormt een relevant aspect bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, zodat de verzoekende partij belang heeft bij het middel".

3.9. Na het vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure hernomen en in het kader daarvan worden een aantal adviezen verleend :

a) de afdeling Milieuvergunningen verleent een principieel gunstig advies dat uitsluitend betrekking heeft op de Vlarem-gerelateerde aspecten; inzake het aspect "visueel en ruimtelijke ordening" staat in het advies het volgende te lezen :

"De nieuwe inrichting zou gelegen zijn in een momenteel nog open landschap, in de plannen bij het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan blijkt duidelijk dat zowel de gewenste nederzettingsstructuur als de gewenste ruimtelijke structuur in hun huidige toestand zouden moeten behouden blijven, een nieuwe vestiging in deze open ruimte zou dus zeer ongewenst zijn. De beoordeling op dit vlak is de bevoegdheid van het Agentschap Ruimtelijke Ordening.

De aantasting van de open ruimte kan niet weggenomen worden door een groenscherm, dit kan alleen de visuele hinder wegnemen";

b) de provinciale milieudeskundige adviseert ongunstig, voornamelijk omdat de inrichting in een groot open ruimte gebied wordt ingeplant waardoor de inrichting planologisch niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening;

c) de Provinciale Milieuvergunningscommissie brengt eveneens een ongunstig advies uit, in essentie omdat de inrichting in een groot open ruimte gebied wordt ingeplant waardoor de inrichting planologisch niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening; dienaangaande stelt de adviescommissie :

"De inrichting wordt ingeplant halfweg de Kruiskensstraat. Deze onbebouwde straat is een 1 km lange en 3 m brede landbouwweg doorheen een homogeen onbebouwd akkerland. De weg fungeert enkel als verbindingsweg tussen de Vrombautstraat en de Bus en is niet uitgerust met elektriciteit.
De dichtstbijgelegen bebouwing bevindt zich op ongeveer 400 m langsheen de Vrombautstraat. De grens tussen het stedelijk gebied van Eeklo en de landbouwgronden erbuiten is op deze plaats dan ook vrij scherp te noemen. Het geïsoleerde project sluit dus op geen enkele wijze aan bij enig bestaand agrarisch bedrijf.

De straat doorkruist een volledig open en onbebouwde landbouwomgeving van zo'n 2 km^2. Dit gebied dat 'De Meetjes' wordt genoemd is altijd gevrijwaard gebleven van bebouwing en werd ook tijdens de ruilverkavelingsoperatie van eind de jaren 1950 in die open structuur bevestigd.

Meer recent wordt ook in het gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan (goedgekeurd door de Deputatie op 12 februari 2009) o.a. het volgende gesteld:

> 'de open ruimte maximaal moet gevrijwaard worden en de bestaande agrarische gebouwen mogen uitbreiden binnen de agrarische clusters in de 'landbouw'straten (Bus, Moerstraat en Vrombautstraat). Alle overige landbouwgrond dient maximaal open te blijven met grondgebonden teelten. De resterende open ruimte wordt gevrijwaard van bebouwing (p 16-18 van het richting gevend deel van het GRS)'.

Ook het plan met de gewenste nederzettingenstructuur, horende bij het GRS, laat duidelijk zien dat het gebied zijn open karakter moet behouden.

Het landschap heeft op deze locatie dus nog een uitgesproken open karakter en de inplanting van een nieuwe inrichting zal dit open karakter ontegensprekelijk verstoren. Het voorzien van een groenscherm kan de aantasting van dit open landschap niet opvangen.
De inplanting van een nieuwe bedrijfszetel zou bovendien een zware precedentswaarde betekenen om ook de rest van de Kruiskensstraat in te nemen door nieuwe landbouwbedrijfszetels. De amper 3 m brede straat is hier helemaal niet voor uitgerust.

In het verleden werd door de Deputatie op vrijwel dezelfde locatie reeds een nieuwe inrichting geweigerd (nv NRC) omwille van 'de schending van de open ruimte'.
Ook de Provinciale Milieuvergunningscommissie leverde aangaande de

behandeling van het vernietigde beroep op 5 juni 2007 een ongunstig advies af omwille van dezelfde reden 'schending van de open ruimte'.

Er kan dus gesteld worden dat de inplanting van de inrichting op deze locatie onverenigbaar is met de omgeving en goede plaatselijke ruimtelijke ordening".

3.10. Op 10 december 2009 beslist de verwerende partij om de behandelingstermijn van het beroep met één maand te verlengen en op 25 maart 2010 wordt de thans bestreden beslissing genomen : het beroep ingesteld door Roger Stuyvaert wordt ingewilligd, de beroepen weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo wordt opgeheven en aan Roger Stuyvaert wordt de gevraagde vergunning verleend voor het exploiteren van een varkenshouderij.

Wat betreft de stedenbouwkundige beoordeling van de aanvraag, is de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd :

"De inrichting is volgens het Gewestplan 'Eeklo - Aalter' volledig gelegen (…) in een agrarisch gebied.
Het dichtstbijgelegen hindergevoelig gebied, zijnde een woongebied, ander dan woongebied met landelijk karakter, is gelegen op ca. 420 m van de inrichting. Op ca. 600 m bevindt zich een woongebied met landelijk karakter.

De onmiddellijke omgeving van de nieuw in te planten inrichting is onbebouwd. In een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen staan geen vreemde woningen. Ook de ruimere omgeving (straal van 400 m) is onbebouwd. Het betreft een open en ongeschonden gebied van ca. 2 km².

Hoewel de noodzaak wordt aangehaald op p. 18 in het arrest nr 196.323 van 24 september 2009 van de Raad van State: 'Luidens artikel 21,§2 van Vlarem I moet het advies van het bestuur ruimtelijke ordening onder meer een gemotiveerde beoordeling bevatten van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt aangevraagd met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening'
en dit advies door de dienst Milieu- en Natuurvergunningen van het Provinciebestuur meermaals uitdrukkelijk werd gevraagd (brief 4 november 2009, mail 15 december 2009 en telefonisch 18 januari 2010), gaf het Intern Verzelfstandigd Agentschap - Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed - Ruimtelijke Ordening Oost-Vlaanderen geen advies.

Bestaanbaarheid:

De ligging van de inrichting in een agrarisch gebied is bestaanbaar met de bepalingen van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen.

Verenigbaarheid met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening :

De inrichting wordt ingeplant halfweg de Kruiskensstraat. Deze onbebouwde straat is een 1 km lange en 3 m brede landbouwweg doorheen een

homogeen onbebouwd akkerland. De weg fungeert enkel als verbindingsweg tussen de Vrombautstraat en de Bus en is niet uitgerust met elektriciteit.
De dichtstbijgelegen bebouwing bevindt zich op ongeveer 400 m langsheen de Vrombautstraat. De grens tussen het stedelijk gebied van Eeklo en de landbouwgronden erbuiten is op deze plaats dan ook vrij scherp te noemen. Het geïsoleerde project sluit niet aan bij enig bestaand agrarisch bedrijf.

De straat doorkruist een volledig open en onbebouwde landbouwomgeving van zo'n 2 km². Dit gebied dat 'De Meetjes' wordt genoemd is altijd gevrijwaard gebleven van bebouwing en werd ook tijdens de ruilverkavelingsoperatie van eind de jaren 1950 in die open structuur bevestigd.

Meer recent wordt ook in het gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan (goedgekeurd door de Deputatie op 12 februari 2009) o.a. het volgende gesteld:

> 'de open ruimte maximaal moet gevrijwaard worden en de bestaande agrarische gebouwen mogen uitbreiden binnen de agrarische clusters in de 'landbouw'straten (Bus, Moerstraat en Vrombautstraat). Alle overige landbouwgrond dient maximaal open te blijven met grondgebonden teelten. De resterende open ruimte wordt gevrijwaard van bebouwing (p 16-18 van het richting gevend deel van het GRS).'

Ook het plan met de gewenste nederzettingenstructuur, horende bij het GRS, laat duidelijk zien dat men het open karakter van het gebied wenst te behouden.

Het landschap heeft op deze locatie dus nog een uitgesproken open karakter en de inplanting van een nieuwe inrichting kan dit open karakter mogelijks verstoren. Het voorzien van een adequaat groenscherm kan de aantasting van dit open landschap evenwel opvangen.
Daarenboven betreft de aanvraag de verantwoorde herlokalisatie naar een gewoon agrarisch gebied waar alle agrarische en para-agararische activiteiten thuishoren. Er is inderdaad een gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan, maar na al die tijd is er nog steeds geen Ruimtelijk Uitvoeringsplan die voormelde bepalingen concreet uitvoerbaar maakt. De Deputatie kan dan ook niet anders dan terugvallen op de bepalingen van het Gewestplan. De inrichting betreft een eerder kleinschalig varkensbedrijf, voldoet aan de afstandsregels, zal weinig geurhinder met zich meebrengen en is uitgerust met een biologisch luchtwassysteem.

Er is derhalve planologisch geen bezwaar, vermits het bedrijf in de voor haar bestemde zone op een milieuhygiënisch verantwoorde manier kan uitgebaat worden, rekening houdend met de best beschikbare technieken.

Er kan dus gesteld worden dat de inplanting van de inrichting op deze locatie verenigbaar is met de omgeving en goede plaatselijke ruimtelijke ordening".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij. Zij stelt dat de verzoekende partij haar belang vindt in de aantasting van een beweerde open ruimte en de doorkruising van haar ruimtelijk beleid, maar dat het bestreden besluit echter op zich geen aantasting oplevert van de plaatselijke ruimtelijke ordening, nu het enkel gaat om het toestaan van een milieuvergunning onder voorwaarden. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij nog steeds niet over een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beschikt en dat de middelen die de verzoekende partij aanhaalt eigenlijk allemaal gericht zijn tegen de bouw van een varkensstal. In haar memorie voegt de tussenkomende partij daar nog aan toe dat de stad Eeklo wel een modelvliegclub in de zogenaamde open ruimte tolereert en recent zelfs in dezelfde open ruimte de uitbreiding van een ander landbouwbedrijf heeft vergund.

Beoordeling

5. Een overheid die in eerste aanleg een milieuvergunning heeft geweigerd heeft er persoonlijk belang bij de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de beroepsinstantie die wel de vergunning verleent wanneer zij meent dat die laatste beslissing haar milieubeleid doorkruist en zij heeft er ook persoonlijk belang bij haar in eerste aanleg genomen beslissing gehandhaafd te zien. Te dezen heeft de verzoekende partij de vergunning in eerste aanleg geweigerd om stedenbouwkundige redenen, terwijl de verwerende partij ze in beroep heeft verleend.

Milieuvergunningsaanvragen moeten worden getoetst aan de geldende ruimtelijke en planologische voorschriften. De vernietiging van een beslissing over een milieuvergunningsaanvraag kan dan ook worden gevorderd op grond van middelen die zich in de stedenbouwkundige sfeer bevinden. Het feit dat

de milieuvergunning niet het eigenlijke bouwen of oprichten van de constructies tot voorwerp heeft, doet daar niets aan af.

De omstandigheid dat de verzoekende partij nog steeds geen gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan heeft opgemaakt, is niet van aard het belang bij voorliggend beroep te ontnemen.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

6. In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van de artikelen 1.1.2 en 1.2.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid, van de artikelen 21, § 2, 2°, 25, 2°, 30, § 1, 5°, en 50 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de materiële en de formele motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij overeenkomstig de artikelen 21, § 2, en 25, 2°, van Vlarem I diende na te gaan of de geplande inrichting verenigbaar is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, dat de Raad van State in zijn arrest nr. 107.173 van 30 mei 2002 heeft geoordeeld dat bij het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag rekening mag worden gehouden met de specifieke kenmerken van de omgeving, zoals de

openheid van het landschap, dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie op 5 juni 2007 en 26 januari 2010 ongunstig heeft geadviseerd omwille van de schending van de open ruimte, dat in de motivering van de bestreden beslissing geen enkel motief wordt gegeven waarom wordt afgeweken van deze ongunstige adviezen, dat enkel wordt gesteld dat een groenscherm de aantasting van het open landschap opvangt, dat de aanleg van een groenscherm echter geen deugdelijk motief voor het verlenen van de vergunning kan vormen omdat het open landschap erdoor verder wordt aangetast en de open ruimte bijkomend wordt versnipperd, dat de Raad van State reeds meerdere malen van oordeel was dat een groenscherm niets verandert aan de aantasting van de open ruimte en dat het feit dat er nog geen uitvoeringsplannen bestaan geen argument is om te bepalen of er al of niet sprake is van een schending van de open ruimte.

7. De verwerende partij antwoordt dat zij een uitgebreide motivering heeft ontwikkeld omtrent de planologische aspecten van de aanvraag, dat uit die motivering blijkt dat zij zich niet zonder meer heeft beperkt tot een eenvoudige toetsing aan de bestemmingsvoorschriften van het gebied waarin de inrichting gelegen is, dat uit de bestreden beslissing eveneens duidelijk blijkt waarom zij het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie niet bijtreedt, dat het immers een veeleer kleinschalig varkensbedrijf betreft dat voldoet aan de afstandsregels van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) en dat het, voorzien van een adequaat groenscherm, weinig geurhinder zal teweegbrengen en dat het bovendien in de daartoe geëigende bestemmingszone gelegen is. Voorts wijst de verwerende partij er op dat er nog steeds geen ruimtelijk uitvoeringsplan is dat concreet uitvoering geeft aan de bepaling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan waarin het gebied wordt aangemerkt als te behouden open ruimte.

8. In haar memorie van wederantwoord benadrukt de verzoekende partij dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het open karakter van het gebied en dat ook niet is onderzocht of een groenscherm op zich geen aantasting vormt van de open ruimte. Voorts stelt zij dat ten onrechte wordt

opgeworpen dat zij geen belang zou hebben bij het middel. In dit verband verwijst zij naar de overwegingen van het arrest nr. 196.323 van 24 september 2009.

9. De tussenkomende partij betwist vooreerst het belang van de verzoekende partij bij het middel. In dat verband stelt zij dat de afweging van een mogelijke inbreuk op de goede ruimtelijke ordening door een mogelijke aantasting van de open ruimte, zal worden beoordeeld in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure. Bovendien blijft de milieuvergunning geschorst tot het verlenen van de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

Voorts laat de tussenkomende partij gelden dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd waarom de exploitatie van de inrichting verenigbaar is met de plannen van aanleg, de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing zou bij de beoordeling van de beroepsargumenten van de aanvrager van de vergunning ook een duidelijke weerlegging inhouden van de initiële weigering van de vergunning wegens de beweerde aantasting van de open ruimte. De deputatie, zo vervolgt de tussenkomende partij haar uiteenzetting, heeft de impact van de vergunning op het gebied van de ruimtelijke ordening beoordeeld en heeft de desbetreffende motieven opgenomen in de bestreden beslissing. Er wordt op gewezen dat het agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed een stilzwijgend gunstig advies heeft uitgebracht, dat de motivering van het bestreden besluit letterlijk stelt dat het voorzien in een adequaat groenscherm de aantasting van het open landschap kan opvangen en dat daaromtrent een aangepaste voorwaarde wordt opgelegd. In haar memorie wijst de tussenkomende partij er nog op dat het gebied nu reeds wordt gekenmerkt door bomenrijen, zodat haar inrichting, omrand door een groenscherm, gewoon zal opgaan in het landschap.

Beoordeling

10. Uit artikel 21, § 2, van Vlarem I volgt dat de vergunning-verlenende overheid moet nagaan of de inrichting verenigbaar is met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De verzoekende partij heeft er

belang bij aan te voeren dat deze stedenbouwkundige toetsing niet werd uitgevoerd of gebreken vertoont. De omstandigheid dat voor het project ook een stedenbouwkundige vergunning nodig is, neemt niet weg dat de verzoekende partij er ook belang bij heeft de milieuvergunning, die eveneens bijdraagt tot de aantasting van het open landschap, te bestrijden.

11. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij er zich rekenschap van geeft dat het betrokken gebied open en ongeschonden is. Niettemin verleent ze, in afwijking van de uitgebrachte adviezen, de vergunning omdat ze van oordeel is dat een "adequaat groenscherm" de aantasting van het open landschap kan opvangen. De aanleg van een winterhard en landschappelijk geïntegreerd groenscherm, dat als bijzondere vergunnings- voorwaarde wordt opgelegd, vormt het enige motief op grond waarvan de aantasting van het open landschap en de afwijking van de ongunstige adviezen wordt verantwoord. Andere overwegingen van de bestreden beslissing, zoals de ligging in een agrarisch gebied, de kleinschaligheid van de inrichting en de milieuhygiënische aanvaardbaarheid ervan, kunnen immers niet remediëren aan de aantasting van het open en ongeschonden karakter van het betrokken gebied.

De aanleg van een groenscherm vormt in materieel opzicht geen deugdelijke verantwoording voor het verlenen van een vergunning voor een inrichting die manifest de open ruimte aantast. Een groenscherm kan hoogstens zorgen voor een betere visuele integratie van bepaalde bouwwerken, maar verandert niets aan het feit dat die bouwwerken, precies doordat ze de openheid en het ongeschonden karakter van een gebied onherroepelijk tenietdoen, in ruimtelijk opzicht onaanvaardbaar zijn. Bijgevolg is de bestreden milieuvergunning niet gestoeld op rechtens aanvaardbare motieven.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 25 maart 2010 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 13 februari 2007, houdende weigering aan Roger Stuyvaert van de milieuvergunning voor het exploiteren van een varkenshouderij, gelegen aan de Kruiskenstraat te Eeklo, wordt ingewilligd, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan Roger Stuyvaert de gevraagde vergunning wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht december tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**